

DE KOMENDE OPSTAND

Onzichtbaar comité
De komende opstand

Vertaald uit het Frans door Dick Gevers
& Bart Schellekens
onder redactie van Jeroen ten Dam

Joost de Bloois
De opstand die kwam

Leesmagazijn 2021

L			A
F	A	B	R
E	D	I	T
2	0	0	7
L	E	E	S
M	A	G	A
2	0	2	1

Uitgeverij De Fabriek, eerste druk Amsterdam, 2010,
tweede herziene bijdruk 2011.

Oorspronkelijke uitgave:
Comité Invisible: *L'insurrection qui vient*,
La Fabrique éditions, Parijs, 2007.

Geen copyright op deze vertaling.
Bij overname van een deel of de gehele tekst graag een exemplaar naar
De Fabriek en Leesmagazijn.

NUR: 735 ISBN: 978-90-831214-8-2 LEESMAGAZIJN N°71
Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever

Voorwoord	7
Jeroen ten Dam	
 De komende opstand	 15
Comité Invisible	
 Introductie	 15
De eerste kring	22
'I AM WHAT I AM'	
De tweede kring	28
'Ontspanning is een eerste levens behoefte'	
Derde kring	36
'Leven, gezondheid en liefde verkeren in een precaire situatie, waarom zou arbeid niet onder die wetmatigheid vallen?'	
Vierde kring	46
'Eenvoudiger, leuker, mobieler, veiliger!'	
Vijfde kring	56
'Minder spullen, meer samenhang'	
Zesde kring	65
'Het milieu is een uitdaging voor de industrie'	
Zevende kring	76
'Hier wordt een beschaafde zone gecreëerd'	
OP WEG!	86
WETEN WAAR JE STAAT	88
ZICH ORGANISEREN	94
OPSTAND	108
 De opstand die kwam	 125
Joost de Bloois	

Voorwoord

Jeroen ten Dam

In maart 2007 verscheen bij de Parijse uitgeverij La Fabrique éditions de onderhavige tekst onder de titel *L'insurrection qui vient* [De komende opstand]. De auteurs bedienden zich van het pseudoniem 'Comité Invisible' [Onzichtbaar Comité]. Aanvankelijk trok de tekst weinig aandacht en werd die voornamelijk in het Franse alternatieve circuit verkocht en gelezen. De tekst bouwt voort op eerdere stukken al of niet ondertekend door 'Comité Invisible'. Zo verscheen in 2004 *L'Appel* [De Oproep]¹. Artikelen van gelijke strekking verschenen in de periode 1999-2001 in het theoretische politiek-filosofische tijdschrift *Tiqqun*². Tot november 2008 verkocht La Fabrique een kleine 7000 exemplaren van *De komende opstand*.

Op 11 november 2008 deed de Franse politie in het kader van de *Operatie Taiga* invallen op verschillende plaatsen, met name in het kleine dorpje Tarnac, in de streek de Corrèze. Er werd een negental mensen opgepakt die verdacht werden van lidmaatschap van de zogenaamde anarcho-autonome beweging en het plegen van diverse aanslagen op de bovenleidingen van de Franse TGV-treinen, waardoor een enorme verkeerschaos was ontstaan op het Franse spoor-net. Bij die acties werden een soort weerhaken om de bovenleidingen gegoooid die bij het passeren van de TGV de bovenleiding en/of de pantograaf (de stroomafnemende beugel boven op de trein) kapottrokken. Op geen enkel moment ontstond er enig gevaar voor de inzittenden van

1 Deze tekst is in het Engels in brochurevorm uitgegeven onder de titel *The Call*.

2 De complete inhoud van de twee verschenen nummers staat online op internet: <http://www.bloom101.org/tiqqun.html>. Van sommige artikelen staan er vertalingen naar het Engels, Duits, Spaans of Italiaans bij.

de trein, de treinen raakten enkel hun stroomvoorziening kwijt en kwamen stil te staan. Aanvankelijk had niemand die acties, die in het najaar van 2008 plaatsvonden, opgeëist. Enige tijd later werden de acties in een in Noord-Duitsland geposte verklaring opgeëist, waarin verwezen werd naar de dood van een Franse jongen die een jaar daarvoor bij menselijke spoorwegblokkades van een transport van nucleair kernafval door Frankrijk naar een langetermijnopslagplaats in Gorleben (midden Noord-Duitsland) in Noord-Frankrijk was overreden door een trein. Hij overleefde het niet.

De politie zocht de daders van deze aanslagen onder de ‘Negen van Tarnac’³, hoewel men eigenlijk geen enkel direct bewijs had om deze aanklacht te onderbouwen. Alles werd herleid naar vage aanwijzingen of ‘eigenaardigheden’. Zo werd het feit dat de arrestanten geen mobiele telefoons hadden, dan wel ze zelden gebruikten als zeer conspiratief opgevat. Tevens werd het feit dat mensen zoals zij, met hún politieke opvattingen, op het platteland waren gaan wonen, als bewijs gezien voor de stelling dat ze zich aan het toezicht van de overheid wensten te onttrekken. Het belangrijkste ‘bewijsstuk’ echter was het boekwerk *De komende opstand*. Bij een groot aantal van de verdachten was dit boekje aangetroffen. De politie ging ervan uit dat de verdachten—en met name de verdachte Julien Coupat—die tekst geschreven zouden hebben. In dit boek wordt ergens beschreven hoe kwetsbaar de hedendaagse samenleving is geworden en dat met een kleine actie op bijvoorbeeld het spoorwegnet een groot deel van de landelijke infrastructuur platgelegd kan worden. En dat zou de link zijn tussen de TGV-saboteurs en de auteur(s) van het boek. In de zomer van 2009 werd Coupat als een van de laatsten ‘vrijgelaten’. De verdachten kregen volstrekt bizarre beperkingen

3 Meer informatie over het verloop van de zaak van de Negen van Tarnac is te lezen in het Engels op: <http://tarnac9.wordpress.com/> en in het Frans op <http://juralibertaire.over-blog.com/categorie-10745446.html>.

opgelegd bij hun ‘invrijheidstelling’. Ze kregen ieder afzonderlijk een ander departement als verblijfplaats opgelegd en mochten geen enkel contact met elkaar opnemen. Na een aantal maanden hebben de verdachten geweigerd zich nog verder te conformeren aan deze voorschriften.

Voor zover bekend is niemand van hen daarna opnieuw opgesloten. Intussen ‘wachten’ ze anno zomer 2010 nog steeds op hun proces, als dat er nog van gaat komen, want de Franse autoriteiten hebben nog steeds geen schijntje bewijslast gevonden waarmee ze door een rechter in het gelijk zouden worden gesteld. Niet dat dat van enig belang is, want die anti-kerنافvaltransportacties zijn toch hoe dan ook sympathiek te noemen.

Het is frappant dat de Franse overheid zich zo de stuipen op het lijf laat jagen door een boekwerkje. Sinds de arrestatie van de Negen van Tarnac zijn er nog eens 33.000⁴ exemplaren van de Franse tekst verkocht, hebben vele tienduizenden mensen het wereldwijd gedownload, verschenen er in 2009 in Spanje en de Verenigde Staten vertalingen en verschijnt er in 2010 behalve deze Nederlandse vertaling ook een Duitse vertaling⁵. De Franse overheid heeft met haar actie en het daarin betrekken van dit boekwerk de verkoop van de Franse papieren versie doen verviervoudigen. Door publiekelijk een link te leggen tussen de Negen van Tarnac en *De komende opstand* heeft de overheid juist bij velen de nieuwsgierigheid gewekt naar de inhoud van dit subversieve geschrift.

Voor ons als uitgevers is het verder volstrekt irrelevant of onder de Negen van Tarnac de auteur(s) van *De komende*

4 Stand van zaken mei 2009. Zie het artikel in het Franse dagblad *L'Express* van 28-5-2009: http://www.lexpress.fr/culture/livre/l-insurrection-qui-vient-sur-de-bons-rails_763520.html. De schatting was dat er rond die datum nog steeds gemiddeld 1300 exemplaren per week verkocht werden.

5 De Spaanse vertaling verscheen als *La insurrección que viene*, bij uitgeverij Melusina. De Engelse vertaling verscheen als *The Coming Insurrection* bij uitgeverij Autonomedia. De Duitse vertaling is begin september 2010 onder de titel *Der kommende Aufstand* bij uitgeverij Nautilus uitgekomen.

opstand zijn te vinden. De speurtocht naar de auteurs van die tekst dient geen enkele andere zaak dan het uitbreiden van de dossiers die de Franse veiligheidsdiensten bijhouden over de *l'ultra gauche* [extreemlinks]. Het is slechts bedoeld om mensen te intimideren. En dat door dezelfde geheime dienst die allerlei islamistische organisaties jarenlang de hand boven het hoofd heeft gehouden, omdat het hun toen uit tactische overwegingen goed uitkwam. De Franse uitgeverij Éditions Antisociales verwoordde het als volgt: *'De zaak van de "anarcho-autonomen" gaat veel verder dan die van hun persoontjes: het gaat om de zaak van de waarheid en de vrijheid, want degenen die hen vervolgen hebben zichzelf tot kampioenen gemaakt van de leugen en de onderwerping. Het is niet aan degenen die wapens verkopen aan de terroristen die de GLA of Al Qaida manipuleren, om de anderen als terroristen te behandelen.'*⁶ Dezelfde geheime dienst die er in de jaren tachtig van de vorige eeuw niet voor terugschrok om een actieschip van Greenpeace op te blazen in Nieuw-Zeeland.

De komende opstand heeft in Frankrijk veel discussie teweeggebracht. Wij denken dat de tekst enerzijds vele ontwikkelingen beschrijft die ook voor Nederland opgaan; anderzijds valt er ook het een ander aan te merken op sommige aspecten van de tekst. Het Onzichtbaar Comité stelt dat het verzet in deze tijd een van de symptomen is, meer en meer de vorm van een opstand aanneemt en de staat vele vormen van radicaal verzet als terrorisme bestempelt. Het Onzichtbaar Comité trekt een lijn door van de terugkerende uitbarstingen van volkswroede in Griekenland naar die in de Franse voorsteden. De opstand is in zijn optiek niet gelijk aan de revoluties (van 1789 en 1917), noch aan de revolte van '68 en evenmin aan het zogenaamde top-hoppen van de

6 Zie het nawoord van de uitgever bij de uitgave Sébastien Faure, *Le procès des trente; Notes pour servir à l'histoire de ce temps: 1892-1894*, Éditions Antisociales, Paris, 2009, blz. 34.